

ning, og en nuanceret debat skulle vi jo gerne få, bl.a. med bidrag af statsministeren.

Derfor vil jeg gerne spørge i forbindelse med det her med charteret: Er det ikke korrekt, og kan statsministeren ikke bekræfte, at det, der var regeringens udgangspunkt forud for Nice-traktatforhandlingernes start i sidste uge, og det, man fortalte herhjemme til os, var, at man ikke ville tage stilling til, om charteret skulle skrives ind i traktaten? Det var et spørgsmål, man skulle komme tilbage til ved en senere lejlighed. Det er også det, der følger af regeringens forhandlingsgrundlag.

Så er mit spørgsmål, om statsministeren ikke også kan bekræfte, at da statsministeren landede i Nice til forhandlinger, var noget af det første, statsministeren orienterede pressen om, at regeringen nu var parat til at indskrive charteret i traktaten. Kan statsministeren så ikke godt forstå, at det er lidt svært helt at finde ud af, hvor regeringen er i det spørgsmål? Derfor må vi jo så i dag bede om et klart svar på: Hvad er regeringens hensigt med det charter?

Knud Erik Hansen (SF):

Debatten om charteret har været præget af to ting. Den ene er, at man skulle sikre nogle menneskerettigheder, og den anden er, at der jo også fra mange sider har ligget et ønske om faktisk gennem charteret, gennem menneskerettighederne at udvide EU's beføjelser. Det var en af grundene til, at vi klart sagde, at det skulle være et politisk dokument.

Derfor, synes jeg, melder spørgsmålet sig til statsministeren, når statsministeren nu siger klart, som jeg hørte det, at charteret kan indskrives i traktaten, hvorledes man faktisk kan undgå, at det indebærer, hvis man indskrifter det i traktaten, at det også indirekte bliver en udvidelse af beføjelserne til EU.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsens spørgsmål er ikke nemme at svare på, fordi hr. Keld Albrechtsen altid, når der spørges, slynger om sig med mindst ti påstande, og hvis jeg skulle bruge min tid på det, fik jeg jo slet ikke lejlighed til at fortælle, hvad det egentlig handler om.

Dette charter om grundlæggende rettigheder er jo i virkeligheden, synes jeg, en god bekræftelse på, hvad det er for værdier, vi alle sammen gerne vil beskytte. Hr. Keld Albrechtsen kan da ikke være imod, at menneskerettigheder skal overholdes, at minoriteters rettigheder skal re-

spekteres, at vi skal arbejde for, at alle får et stykke arbejde i Danmark og i Europa, at vi skal undgå, at folk bliver socialt udstødte, at vi skal behandle hinanden ordentligt uanset religion eller baggrund. Det er da fundamentale rettigheder, som vi ikke behøver, at lave den store polemik på. Det, det drejer sig om her, er i virkeligheden, at vi giver hinanden et politisk håndslag i Nice på et varigt, fornuftigt politisk dokument.

Til hr. Thulesen Dahl: Ja, vi sagde: Vi drager til Nice for at sikre i Nice, at vi har et politisk dokument, nemlig charteret, og det fik vi ved en højtidelig underskrift ved Hubert Védrine, den franske udenrigsminister, ved Parlamentets formand, Madame Fontaine, og ved Kommissionens formand, hr. Prodi. Det er et politisk dokument, nøjagtig som vi sagde.

Så er det klart, at man kan gøre sig tanker om, hvad der så skal ske efter Nice i de kommende år. Og der er det, jeg har sagt – det vil jeg gerne bekræfte også over for hr. Knud Erik Hansen – at jeg synes, vi skal overveje positivt, om charteret egentlig ikke også i en eller anden tilpasset form kan komme ind i traktaten. Jeg deler hr. Knud Erik Hansens opfattelse, at her skal vi gå tænksomt til værks. Det har vi også god tid til i de kommende år. Vi har nogle år foran os, hvor vi virkelig kan tænke igennem, hvordan vi gør det her på en klog måde, således at vi i hvert fald er fuldstændig klar over: Hvad er aspekterne, hvad er der på suverænitetssområdet? Og hvis der er noget på suverænitetssområdet af afgivelser, så synes jeg i hvert fald, vi skal gennemdrøfte det meget, meget nøje. Det vil jeg meget gerne medvirke til også i forhold til SF og til hr. Knud Erik Hansens, synes jeg, meget legitime optagethed også af den problemstilling.

Jeg kan derfor ikke i dag, om jeg så må sige, svare på de juridiske aspekter, der knytter sig til charteret: hvad ville der ske, hvis det i givet fald blev optaget i traktaten? Jeg tror på, vi skal igennem en grundig juridisk analyse og en politisk diskussion.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne prøve at bede statsministeren om at forklare, hvorfor statsministeren mener, at det kan være en god idé at indskrive det charter i traktaten, som man jo altså er blevet enig om er et af hovedformålene med at lave en ny traktat i 2004. Vi fik jo at vide, da man lavede det politiske dokument, som det nu kaldes, at det ikke forbedrer de grundlæggende rettigheder. Så alle de smukke ting, statsministeren og jeg kan være